

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság
r é s z í t é l e t e

Az ügy száma: Mfv.X.10.018/2020/8.

A tanács tagjai: . Hajdu Edit a tanács elnöke
. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna előadó bíró
. Stark Marianna bíró

A felperes: felperes neve
felperes címe

A felperes képviselője:
. Nagy Emese ügyvéd
fél címe 5

Az alperes: alperes neve

Az alperes képviselője:
. Bródy János ügyvéd (Dr. Bródy János Ügyvédi Iroda)
fél címe 1

A per tárgya: kártérítés

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:
Szegedi Törvényszék 2.Mf.20.816/2019/3.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:
Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 8.M.79/2019/6.

Rendelkező rész

A Kúria a Szegedi Törvényszék 2.Mf.20.816/2019/3. számú részítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült 153.400 (százötvenháromezer-négyszáz) forint felülvizsgálati
eljárási illeték az állam terhén marad.

A részítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 2007. április 16-ától állt közalkalmazotti jogviszonyban az alperes jogelődjénél általános ápoló munkakörben. Feladatát képezte a gondozottak mozgatása, pihenésének elősegítése, higiénés szükségletek kielégítése, táplálkozásának, ürítési szükségleteinek segítése.
- [2] A fenti munkaköri feladatok elvégzése során napi szinten a betegek emelését, fürdetését, egyéb mobilizálását végezte oly módon, hogy beosztásától függően 10 - 30 fő beteg ellátásában vett részt, akik egy része magatehetetlen volt.
- [3] A felperesnél foglalkozáshoz köthető megbetegedésként 2012-2013. évben Carpal-tunnel szindrómát (kézalagút szindróma), illetve hasi sérv kizáródás megbetegedést diagnosztizáltak, továbbá mozgásszervi bántalmak jelentkeztek nála, így térdkopás, illetve gerinc és porckorong elfajulás. A kézalagút szindróma a 2013-as vizsgálat szerint a bal kezén súlyosabb, a jobb kezén közepesen súlyos állapotot idézett elő, a munkaköri feladatai ezen szindróma tekintetében állapotrontó, míg a mozgásszervi bántalmak vonatkozásában részleges állapotrontó tényezőként hatottak. A felperes 66 %-os össz-szervezeti egészségkárosodásán belül a foglalkozási részarány 18 %-os, mely a felperes egészségi állapotát 2007. után 10,8 %-os részaránnyal rontotta. Az össz-szervezeti egészségi állapot romlásában jelentős szerepe volt az egyéb sorsszerű megbetegedéseknek is.
- [4] A Cs... M... K... N... Sz... Szerve 2013. november 11-én kelt ügyszámú határozatával a felperest egészségügyi okok miatt egészségügyi tevékenység végzésére ideiglenes jelleggel alkalmatlannak nyilvánította, ezért az alperest kötelezte, hogy a felperest egészségügyi tevékenység végzését igénylő munkakörben ne foglalkoztassa.
- [5] Az alperes a felperes közalkalmazotti jogviszonyát 2014. január 16-án kelt felmentésével 2014. június 17-ével szüntette meg. Ennek indokolása szerint a felperes korábbi munkakörében, a N... Sz... Szerv határozata szerint nem foglalkoztatható, mivel munkakörének ellátására egészségügyi okból alkalmatlan. A felperes más betöltetlen munkakörbe helyezését visszautasította.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

- [6] A felperes többször módosított keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 2.500.000 forint nem vagyoni kártérítés, 638.045 forint vagyoni kártérítés, 540.683 forint utazási költségtérítés, 3.485 forint gyógyszerköltség és 31.030 forint gyógyászati segédeszköz költségének megfizetésére. Álláspontja szerint munkaköri feladatainak mindennapos végzése során rendkívül megterhelő, súlyos fizikai igénybevételt igénylő feladatokat látott el.
- [7] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, vitatva annak jogalapját és összecszerúságát is. Érvelése szerint a felperes nem jelölt meg a munkáltató részéről tanúsított olyan jogellenes magatartást, amely a kártérítési igényt megalapozottá tehetné, a munkáltató magatartása pedig nem áll összefüggésben a felperes megromlott egészségi állapotával.

Az első- és a másodfokú bíróság ítélet

- [8] A Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 8.M.79/2019/6. számú részítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 1.500.000 forint nem vagyoni kártérítést, 3.207 forint gyógyszerköltséget és 31.030 forint gyógyászati segédeszköz költséget. Rögzítette, hogy az illetéket a Magyar Állam viseli.
- [9] Az elsőfokú bíróság ítéletében utalt a 2012. évi LXXXVI. törvény (Mth.) 10. §-ára, valamint a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (továbbiakban: Mt.) 166. § (1) bekezdésében és 177. §-ában foglaltakra. Ezen túlmenően hivatkozott a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) hatályba lépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazási rendelkezésekről szóló 2013. évi CLXXVII. törvény 8. § (1) és (2) bekezdésében foglaltakra. Kifejtette, hogy erre tekintettel az ügy elbírálására a régi Ptk. az irányadó.
- [10] Az elsőfokú bíróság elsődlegesen vizsgálta azt az alperes által hivatkozott tényt, hogy a jogviszony megszűntetésekor a kártérítést illetően is élt-e a felperes joglemondással. Ezt azonban megállapítani nem tudta.
- [11] Rögzítette, hogy a munkáltató objektív kártérítési felelőssége miatt a jelen perben a felperest annak bizonyítása terhelte, hogy a bekövetkezett egészségkárosodása a munkaviszonyával összefüggésben alakult ki, vagy súlyosbodott.
- [12] A bíróság által meghallgatott tanúk jelentős részben alátámasztották a felperes előadását a munkaköri feladatok jellegére vonatkozóan. Valamennyien egybehangzóan adták elő, hogy a hajolgtatás a felperes munkakörének mindennapi része volt akkor, amikor ágyazási, fürdetési, pelenkázási, sebkezelési, öltöztetési feladatokat végzett. Abban volt a tanúk között eltérés, hogy ez naponta hány fő ellátását jelentette.
- [13] Az elsőfokú bíróság azt tartotta reálisnak és életszerűnek, hogy a felperesnek a mindennapi tevékenysége során 20-30 fő mobilizálását kellett elvégeznie kisebb nagyobb intenzitással aszerint, hogy a beteg személyek mennyire voltak magatehetetlenek, illetve közreműködőek. Valamennyi beteg esetében a mindennapos hajolgtatás a munkaköri feladatoknak része volt.
- [14] A rendelkezésre álló alapszakértői vélemény értelmében a felperes munkaköri feladatainak ellátása megbetegedéseinek, állapotának romlásához vezetett, így a foglalkozási feladatainak elvégzése vagy állapotrontó vagy részleges állapotrontó tényezőként hatottak. Ezen megbetegedések a szakértői vélemény alapján 3 csoportba oszthatók. A hasfali sérvesedés valószínűleg a rendszeres hajolgtatás következménye. Kialakulásában, illetve állapotrosszabbodásában a felperes túlsúlya 50 %-os mértékben hatott közre, azonban további részében a munkakörrel járó betegemelő tevékenység játszott szerepet. A felperes a napi ápolói feladat ellátása során könyökmankót, egyéb eszközt nem használt, a Carpel-tunnel szindróma kialakulásában az emelési feladatok és egyéb munkahelyi tevékenység ellátásával 50 %-os közrehatás állapítható meg. A szindróma a felperesnél 2013-ban manifesztálódott, mivel ezen évben végezték objektív módon mindkét kezének vizsgálatát. Így kijelenthető, hogy a munkaköri feladatok elvégzésében ezen szindróma állapotrosszabbító tényezőként hatott.
- [15] A felperes általános mozgásszervi állapotában, különösen a térdkopásában, döntő jelentősége volt a túlsúlyának, azonban az egész napos álló-, járó tevékenység és emelés e tekintetben is állapotrosszabbító hatású, ezért a felperes térkopása, gerincelfajulása, porckorong elfajulása vonatkozásában megállapítható, hogy a munkaköri feladatainak elvégzése részleges állapotrontó tényezőként hatott közre.
- [16] A szakértői vélemény összefoglalóan megállapította, hogy a felperes össz-szervezeti egészségkárosodása szempontjából a 18 %-os foglalkozással összefüggő állapotromlás 10,8 % részaránnyal rontotta az állapotát azzal, hogy az egyéb sorsszerű megbetegedéseinek is jelentős szerepe volt.

- [17] Az első fokú bíróság szerint a nem vagyoni kártérítés iránti igény esetén is az általános kártérítési felelősség szabályai az irányadóak. A munkáltató kimentési lehetősége is az általános szabályok szerint alakul, mivel a személyhez fűződő jogok sérelmét a jogszabály nem emeli ki a felelősségi alakzatból.
- [18] Jelen esetben egyértelműen megállapítható, hogy a felperes romló egészségi állapota eredményezte, miszerint a munkakör betöltésére való alkalmatlanságát kimondták, foglalkoztatását a munkáltatónak a munkakörére megtiltották. Foglalkozással összefüggő állapotromlása a jelentős arányú sorsszerű megbetegedés mellett is közrehatott abban, hogy a munkáltató a közalkalmazotti jogviszonyát felmentéssel megszüntesse. A felperes általános egészségi állapotára, illetve korára is figyelemmel nyilvánvalóan kijelenthető, hogy más munkahelyen történő elhelyezkedése is jelentősen korlátozott, különös tekintettel arra, hogy a felperes a szakképzett ápolói szakirányon kívül egyéb, más szakirányú végzettséggel nem rendelkezik.
- [19] A bíróság nyomatékkal hangsúlyozta, hogy a felperes össz-szervezeti egészségkárosodásának jelentős oka túlnyomó részben természetes, sorsszerű megbetegedése, azonban a perben kirendelt igazságügyi szakértő számszerű mértékét ennek nem tudta adni.
- [20] A kirendelt igazságügyi orvosszakértő a gyógyszerköltség tekintetében indokoltnak találta a Flector gél, valamint a Tramadolor költségét.
- [21] A felperes által felsorolt gyógyászati segédeszközök közül az igazságügyi orvosszakértő alátámasztotta az ortopéd cipő, a hasi sérvkötő, a kézi csuklórögzítő használatának szükségességét, illetve hogy ezek okozati összefüggésben vannak a felperes foglalkozási eredetű egészségromlásával, ezért ennek 31.030 forintos költségét is köteles a munkáltató megtéríteni.
- [22] Az alperes fellebbezése folytán eljáró Szegedi Törvényszék 2.Mf.20.816/2019/3. számú részítéletével az elsőfokú bíróság részítéletét helybenhagyta azzal, hogy pontosította az elsőfokú eljárás illetékét. Rögzítette a fellebbezési eljárásban alperes által fizetendő illeték mértékét is. Megállapította, hogy a másodfokú eljárásban felmerült pártfogó ügyvédi díjat az alperes viseli.
- [23] A másodfokú bíróság ítéletében kifejtette, hogy a felperesnél már az alperes jogelődjével 2007. április 16-án létesített közalkalmazotti jogviszonyt megelőzően, 2003. november 6-ától fennállt az 50 %-os munkaképesség-csökkenés.
- [24] A felperest az általános ápolónői munkakör ellátására a foglalkozás-egészségügyi vizsgálatok eredményeként korlátozás nélkül alkalmasnak minősítették, legutoljára a 2012. november 13-ától 2013. augusztus 29-éig fennállt keresőképtelenségére tekintettel lejárt táppénz jogosultsága okán. A 2013. augusztus 29-én elvégzett soron kívüli alkalmassági vizsgálat eredményeként kiadott elsőfokú munkaköri alkalmassági vélemény támasztotta ezt alá. Az ennek felülvizsgálata során eljáró Cs... M... K... N... Sz... Szerve állapította azt meg a 2013. november 11-én kelt határozatával, hogy a felperes egészségügyi okok miatt egészségügyi tevékenység végzésére ideiglenes jelleggel alkalmatlan.
- [25] Tény, hogy a felperes tartós táppénzes állományba kerüléséig ápolónői munkaköri feladatait teljes körűen ellátta, azaz nála a korábban megállapított 50 %-os mértékű össz-szervezeti munkaképesség csökkenés keresetveszteséget, jövedelem csökkenésben mutató kárt nem okozott.
- [26] Szakértői vélemény igazolta, hogy a felperes egészségi állapotában a foglalkozással összefüggésben állapotrosszabbodás következett be, azaz munkaköri feladatai ellátására egyes megbetegedései egészségi állapota romlásához vezettek.
- [27] A felperest a közalkalmazotti jogviszonyával összefüggésben történt állapotromlása folytán érte jövedelemcsökkenésben mutató kár, ezért az alperes az orvosszakértői véleménnyel igazolt, a felperest a közalkalmazotti jogviszonyával okozati összefüggésben ért kárért az Mt. 166. § (1) bekezdése alapján teljes mértékben felel.
- [28] Az elbírált kárigény összegszerűsége kapcsán a felperes állapotromlásával okozati összefüggésben szükségessé vált gyógyszerek és gyógyászati segédeszközök körét az orvosszakértői vélemény egyértelműen meghatározta, ebben a kérdésben helyesen döntött az elsőfokú bíróság.

- [29] A felperes nem vagyoni kárigénye összecszerúsége meghatározása során helyesen értékelte az elsőfokú bíróság a foglalkozással összefüggő állapotromlás következtében az össz-szervezeti egészségromlás megállapított foglalkozási részarányát (10,8 %) és azt, hogy ennek okán sérült az egészséghez, a munkához és emberi méltósághoz való joga, mely személyiségi jogsérelem kiküszöböléséhez nem vagyoni kártérítés fizetése szükséges. Ennek összegét is az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg 1.500.000 forintban.
- [30] Az alperes állításával szemben nem bizonyított, hogy a felperes az együttműködési, tájékoztatási kötelezettségét megszegve eltitkolta volna valós egészségi állapotát, meglévő munkaképesség-csökkenését. A foglalkozás-egészségügyi orvos a felperest a táppénz joga lejártá miatt 2013. augusztus 29-én elvégzett soron kívüli elsőfokú munkaköri alkalmassági vizsgálat eredményeként is korlátozástól mentesen alkalmasnak minősítette munkaköre ellátására szemben azzal, hogy a Cs... M... K... N... Sz... Szerve a 2013. november 11-én kelt határozatával ideiglenes jelleggel a felperes alkalmatlanságáról határozott az egészségügyi tevékenység végzésére egészségügyi okból.

Az alperes felülvizsgálati kérelme és a felperes ellenkérelme

- [31] Az alperes felülvizsgálati kérelemben elsődlegesen a jogerős részítélet hatályon kívül helyezését és helyette a jogszabályoknak megfelelő új határozat meghozatalát kérte a kereset elutasításával. Másodlagosan a másodfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és ennek a bíróságnak új eljárásra utasítását indítványozta.
- [32] Az alperes álláspontja szerint a másodfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat a Pp. 206. § (1) bekezdését sértő módon kirívóan okszerűtlenül, az Mt. 6. § (4) bekezdés és a 167. § (2) bekezdésbe ütközően értékelve állapította meg. Téves, hogy a felperest az egészségi állapota közalkalmazotti jogviszonyával összefüggésben való romlása folytán érte jövedelem-csökkenésben mutatkozó kár.
- [33] Alperesi álláspont szerint a másodfokú bíróság a bizonyítékokat, az elsőfokú eljárás során készült szakértői véleményt kirívóan okszerűtlenül értékelte, megsértve ezzel a Pp. 206. § (1) bekezdését, mely értelmében a felperes egészségkárosodása okozati összefüggésbe hozható munkaviszonyával.
- [34] Az eljáró bíróságok az eljárás során azt állapították meg, hogy a felperes munkaköri feladatai elvégzése könnyű, közepes nehézségű fizikai aktivitással járt. Ezen tény alapulvételével az alperes álláspontja szerint a szakértői vélemény nem értelmezhető akként, hogy az igazolná a felperes nem vitásan bekövetkezett egészségkárosodása és az alperesnél fennállt jogviszonya alapján végzett munkája közötti okozati összefüggést. Alperes álláspontja szerint a felperes egészségkárosodásának munkaviszonyával történő okozati összefüggése akkor lett volna megállapítható, ha az eljáró bíróságok arra a következtetésre jutnak, hogy a felperes munkaköri feladatainak elvégzése közepesen nehéz, nehéz fizikai aktivitással járt volna. Erre tekintettel az alperes álláspontja szerint megalapozatlan az az elsőfokú bírósági álláspont, amit később a másodfokú bíróság is megerősített, mely értelmében az okozati összefüggés és ezzel a kárfelelősség jogalapja megállapítható.
- [35] A másodfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat kirívóan okszerűtlenül értékelte, megsértve ezzel a Pp. 206. § (1) bekezdését, valamint az Mt. 6. § (4) bekezdését is.
- [36] A felperes közalkalmazotti jogviszonyának fennállása során rendszeresen részt vett foglalkozás-egészségügyi vizsgálatokon, ahol a munkakör betöltésére alkalmasnak találták, továbbá a felperes egyetlen alkalommal sem jelezte egészségi állapotának romlását. Ezen tény az elsőfokú eljárás során maga is elismerte. A felperes a munkáltató felé fennálló tájékoztatási kötelezettségének nem tett eleget, amikor az évente történő foglalkozás-egészségügyi vizsgálatokon nem jelezte egészségi állapotának romlását, így az alperest megfosztotta azon lehetőségtől, hogy olyan munkát biztosítson számára, amely a meglévő természetes eredetű betegségei vonatkozásában még állapotrontó feltételként sem merülhet fel.

[37] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

[38] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

[39] A Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül. A Pp. 272. § (2) bekezdés szerint pedig, a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati kérelem irányul, azt, hogy a fél milyen tartalmú határozat meghozatalát kívánja, továbbá elő kell adni - a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése mellett -, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja.

[40] A felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei tehát a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az erre vonatkozó jogi álláspontját részletesen kifejti, vagyis a jogszabálysértésre való hivatkozását, indokait is ismerteti. Amennyiben a fél a felülvizsgálati kérelmében több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásának rendelkeznie kell a fent meghatározott tartalmi követelményekkel (1/2016. (II. 15.) PK. vélemény 3. - 6. pont).

[41] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a Pp. 206. §-ának, valamint az Mt. 6. § (4) bekezdésének és a 167. § (2) bekezdésének megsértését panaszolta, így jelen eljárásban ezt lehetett vizsgálódási körbe vonni. Vitatta ugyan kárfelelőssége fennálltát az okozati összefüggés hiányában, de e vonatkozásban megsértett jogszabályhelyként az Mt. 166. §-át nem jelölte meg.

[42] Az alperes a Pp. 206. §-ának megsértését alaptalanul állította. A bíróságok a bizonyítékokat a maguk összességében értékelik és meggyőződésük szerint bírálják el. A perben eljáró bíróságok a rendelkezésre álló okirati bizonyítékokat, tanúvallomásokat és szakvéleményeket értékelték, azokat helyesen elbírálták. Az egyes kereseti kérelmek vonatkozásában a döntésük alapjául szolgáló bizonyítékokat részletezték, az abból levont jogkövetkeztetéseket az ítéletek tartalmazzák (Pp. 221. § (1) bekezdés).

[43] A Pp. 275. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének helye nincs. A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló iratok alapján dönt. Ebből következően nincs helye a bizonyítékok felülmérlegelésének. A Kúria csak azt vizsgálhatja, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelése okszerűen történt-e meg (BH.2002.29.).

[44] Az alperes a fentiek alapján megalapozatlanul állított iratellenes, nem jogszerűen indokolt mérlegelést a bíróságok részéről. Helyesen állapította meg a másodfokú bíróság, hogy a felperes egészségi állapotában szakértői véleménnyel igazoltan, abban részletezetten a foglalkozásával összefüggésben állapotromlás következett be, amely nála jövedelem-csökkenést eredményezett, ami a munkáltató kárfelelősségét megalapozza.

[45] Alaptalanul hivatkozott a felülvizsgálati kérelmében arra, hogy a felperes együttműködési kötelezettségét (Mt. 6. § (4) bekezdés) sértette meg, amikor a foglalkozás-egészségügyi orvosnak nem jelezte állapotromlását, és ezért nem tudott a munkáltató részére megfelelő munkakört biztosítani.

[46] A másodfokú bíróság helytállóan egészítette ki a tényállást azzal, hogy a felperes 2003. november 6-ával az alperes jogelődjénél létesített munkaviszonyakor már 50 %-os munkaképesség-csökkenést állapítottak meg nála.

A bíróságok helyes következtetést vontak le arra, hogy a felperest az általános ápolói munkakör ellátását illetően a foglalkozás-egészségügyi orvos a vizsgálatot követően alkalmasnak találta. Utoljára 2019.

november 13-ától 2013. augusztus 29-éig tartó táppénzes állományának lejártát követően történt nála a soron kívüli alkalmassági vizsgálat, amikor ugyancsak alkalmasnak ítélték egészségi állapota alapján a munkakör ellátására. A foglalkozás-egészségügyi orvosnak nyilvánvalóan rendelkezésére álltak azon orvosi iratok, amelyek a felperes hosszú táppénzes időtartamát eredményezték. Nem merült fel adat arra, hogy bármilyen betegséget eltitkolt volna, vagy azt jelentéktelenebbnek próbálta volna feltüntetni a valós állapotánál, és ezzel a kár felmerültében közrehatott a (Mt. 167. § (2) bekezdés) bizonyítékok alapján.

- [47] A kifejtettek tekintettel a Kúria a jogerős részítéletet hatályában fenntartotta a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján.

Záró rész

- [48] Az alperes perköltség fizetési kötelezettsége a Pp. 78. § (1) bekezdés alapul.
[49] Az alperes személyes illetékmentessége folytán a felülvizsgálati eljárás illetéke az államot terheli az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontjára figyelemmel.
[50] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson bírálta el.
[51] Ez ellen a részítélet ellen a Pp. 271 § (1) bekezdés e) pontja alapján nincs helye felülvizsgálatnak.

Budapest, 2020. szeptember 23.

Dr. Hajdu Edit s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró
Dr. Stark Marianna s.k. bíró